

Ernest Baert: A törzsiség újbóli megjelenése Európában

2013 január 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A jövőbeni történészek 2006-ot úgy fogják feljegyezni, hogy ez volt az az év, amikor Európában a muszlimok jelentős választási tényezővé váltak.

A demográfusok ezt régóta jóslták, ennek ellenére a multikulturalizmus bajnokai meglepődtek, hogy a muszlimok elsősorban a jelölt etnikumát nézik: a muszlim szavazók a muszlim jelöltekre szavaznak, még akkor is, ha a jelölteket a pártjuk egy olyan körzetben indította, ahol gyakorlatilag semmi esélye sem volt a győzelemre.

Ez azt jelenti, hogy a muszlim jelölteket a "bennszülött" politikusok hátrányára választották meg. A pártvezetők, akik hozzászóltak, hogy a kedvenceiket ott indítsák ahol jó eséllyel fognak nyerni, meglepődve tapasztalták, hogy a törökök csak a török jelöltekre szavaztak, és a marokkóiak pedig csak a marokkóiakra. Ez a jelenség belülről emészti fel azokat a pártokat, akik muszlim jelölteket indítanak. Ez a veszéllyel jár, hogy a radikális mohamedánok le fogják nyúlni a pártot. A belga és holland szocialista pártokban most pontosan ez történik.

Bizonyos szemszögből nézve ez azt jelenti, hogy a törzsiség megint felüti a fejét Európában. Nyugat-Európában több évszázadra volt arra szükség, hogy a törzseket és a klánokat lecserélje a nemzetállam, ami azt jelentette, hogy az emberek a család és a helyi barátok után a nemzettel azonosították magukat. Ez a változás azért következhetett be, mivel az erős központosított állam képes volt átvenni a klánoktól az emberek védelmét. Viszont az Egyháznak még az államnál is nagyobb szerepe volt a törzseken alapuló társadalom eltűnésében. A középkorban Nyugat-Európa abban az egyedülálló helyzetben volt, hogy az Egyház - az Iszlámmal ellentétben - keményen ellenezte a vérrokonok közötti házasságot és azon a véleményen volt, hogy a házasságnak csakis a házassulandók szándékán kell múlni (consensual marriage). Az évszázadok során az Egyház egyre jobban tiltotta még a távoli vérrokonok között is a házasságot, még olyan távoli rokonok között is, ahol genetikai tekintetben ez már nem jelentett problémát.

A feltételezések szerint az Egyház a középkorban ezzel az arisztokrata és királyi elit rétegeket akarta gyengíteni, akik gyakran házassodtak maguk között. Az Egyház és a világi vezetők közötti hatalmi harcban az egyház többek között ezzel akarta gyengíteni az elitek klánszerkezetét. Ezenkívül az Egyház, a házassulandók szándékán múló házasságnak a doktrínájával, tovább gyengítette a távoli rokoni szálakat, és elterítette az individualizmus eszméjét. Például a középkorban Franciaországban ritkán fordult elő, hogy az arisztokraták egy

negyed vagy ötödfokú unokatestvénél közelebbi rokonnal házasodjanak. Ezzel szemben Irakban és Szaúd Arabiában még ma is a házasságok több mint fele az unokatestvérek között történik meg. Európában évszázadokon keresztül az egyház volt a moralitás döntőbírója, tehát ezek a szabályok óriási hatással voltak a nyugati társadalom szerkezetére nézve.

Ez nemcsak azzal az eredménnyel járt, hogy a törzsek és a klánok eltűntek, hanem azzal is, hogy egy bizalmi szerkezet (trust profile) létrejött, ami azt jelentette, hogy Európában az egyes országok polgárai a közvetlen családjukat leszámítva egyenlően megbízták a honfitársaikban. Ez nemcsak a meritokráciának és a sikeres kapitalista társadalomnak volt az előfeltétele, hanem a demokráciának is. Az ilyen társadalmakat rendszerint "magas bizalommal járó társadalomnak" (high-trust society) nevezik (habár ez csak a külvilág felé mutatott bizalomszintre utal, mivel belül a bizalom viszonylag kevesebb).

Miért számít a bizalom? A mai nyugati társadalmak összeomlásának, ha nem bíznánk a hatóságokban, mint pl. a bíróságokban, rendőrségben, az adóellenőrökben, ha attól félnénk, hogy a döntéseiket nem a törvények alapján hozzák meg, hanem a rokonságuk érdekeinek a figyelembevételével. Nem investálnánk vagy dolgoznánk olyan vállalatoknak, amelyek az előléptetéseket a rokonság, és nem a képességek alapján döntenék el. Nem küldenénk el a gyermekeinket iskolába ha nem egyenlően kezelnék őket, ha tudnánk, hogy a tanárok gyermekei egyenlőbbek. Az adóinkat (vonakodva) fizetnénk, és abban reménykednénk, hogy a majdani nyugdíjainkat majd tisztességesen fogják elosztani. Egy autóbaleset után nem cserélnénk ki szenvtelenül az adatainkat a másik féllel. A dolgokhoz való hozzáállásainkban megpróbálunk annyira tárgyilagosak lenni amennyire csak tudunk, mivel ugyanezt várjuk el másoktól is. Röviden mondva, úgy kezelünk másokat, ahogy mi is elvárjuk, hogy minket kezeljenek. Ez a kölcsönös bizalom miatt a dolgok viszonylag civilizáltan, tisztességesen és rendben zajlanak le.

A muszlim világban és Afrikában ez nem így megy, mivel ott nem léteznek a hagyományos nemzetállamok, amik megvédenék az egyéni polgárt. Ezekben a társadalmakban az egyénnek nincs más választása, minthogy a klánra támaszkodjon a védelem terén. Az Iszlám esetében a klán/törzs fölött létezik egy még magasabb bizalmi réteg, az Umma, ami a világ összes mohamedánjának a közössége. Az Iszlám (a jelenlegi nyugati értékrend szerint) rendkívüli hűséget követel meg a hívőktől az Ummához és emiatt a muzulmánok a bizalomnak egy egyedülálló szerkezetével rendelkeznek: az egyén viszonylag lényegtelen a klánhoz vagy a hívők közösségéhez képest, a családban vagy a klánban nagyon nagy a bizalom, az adott ország többi állampolgárában nagyon kevés a bizalom, míg a többi muszlimban, bárhol is legyenek a világon, viszonylag magas a bizalom mértéke. Ez az utóbbi megmagyarázza, hogy a Dzsihádban, vagyis az iszlám hóditás, miért volt olyan sikeres a történelem folyamán, és hogy miért olyan nehéz a demokráciának és jogrendnek gyökeret verniük a muzulmán országokban. Ezek az alapvető kulturális szokások évszázadokon keresztül alakultak ki, és nem lehet őket könnyedén megváltoztatni.

Valószínűleg nehéz kijelenteni, hogy az ún. "alacsony bizalmú" kultúrák alacsonyabb szintűek mint az ún. "magas bizalmú" társadalmak - valóban, mindkettőnek megvannak a vonzó oldalai és az előnyei, és ha magukra hagyjuk őket, akkor mindkettő viszonylag stabilan működik. Viszont könnyű észrevenni, hogy ha elkezdjük keverni őket, akkor abból baj lesz. A nap folyamán többször találjuk szemben magunkat a rabok dilemmájával, ahol a döntésünk attól függ, hogy mennyire bízunk meg a másik félben. Egy homogén bizalmi elvárásokkal rendelkező társadalomban rendszerint nyilvánvaló hogy mi fog történni, de egy multikulturális társadalomban ez már nem egyértelmű. Mi történik ha csúcsforgalomban egy német autóvezetőt átrakunk egy nápolyi keresztelésbe (vagy vice versa): mit fog csinálni ha pirosra vált a lámpa? Egy ilyen helyzetben az a legjobb védekezés ha az ember "alacsony bizalommal" kezeli a helyzetet, vagyis a legrosszabbat kell feltételezni. Amikor különféle embercsoportok nem integrálódnak be teljesen az új hazájuk társadalmába, akkor rendszerint megtartják a saját "alacsony bizalommal rendelkező" szokásaikat. Ha ez az elkövetkezendő évtizedekben bekövetkezik Nyugat-Európában, köszönhetően a nagyszámú muszlim bevándorlónak akik hozzák magukkal a közel-keleti szokásaikat, akkor ez valószínűleg oda fog vezetni, hogy az európai társadalmak bizalmi szintje csökkenni fog, és valahol a mai európai, és török vagy észak-afrikai szintek között fog megállapodni.

Hogy érezhessük, hogy milyen különbség van a nyugati és a muszlim világ bizalmi szintjei között, érdemes megnézni a Corruption Index of Transparency International weblapot. A korrupció azt jelenti, hogy az egyén a saját klánjának az érdekeit fontosabbnak tartja, mint az államét, vagy a munkaadójáét. A két volt brit gyarmatot Szingapúrt és Hong Kongot leszámítva, a 20 legkevésbé korrump ország vagy európai, vagy pedig angolszász. Törökország a 65. helyet foglalja Burkina Fasso és Jamaika között, miközben Marokkó a 78. helyen van, Algéria pedig a 97-en.

A Prospect Magazine azt állítja, hogy hosszútávon a multikulturális társadalom és a békés jóléti állam nem kompatibilis egymással, mivel a az adófizetők sokkal kevésbé lesznek hajlandóak segíteni azoknak az állami

segélyeken él? embereknek, akikhez nincs kötődésük.

Robert Putman, a Harvard Egyetem professzora és az amerikai társadalmi szerkezet összeomlásával foglalkozó *Bowling Alone* (Magányosan szórakozva) című könyv szerzője, azt mondta a *The Financial Times*nek, hogy (egy Harvard tanulmány sötét képet fest az etnikai sokoldalúságról), mivel "minél sokoldalúbb egy közösség, annál kevésbé bíznak a lakosok egymásban - beleértve a szomszédokat a polgármestert." A *Financial Times* még hozzáadta, hogy "ha az adatokba beleveszünk más tényezőket is, mint társadalmi réteg és kereset, akkor még nagyobb a bizalomvesztés mértéke." Természetesen van olyan tanulmány is, ami - habár nem túl meggyőzően - pont az ellenkezőjét akarja bizonyítani. Példa erre Marc Hooghe belga professzor *Etnikai sokoldalúság, Bizalom és Etnocentrizmus és Európa* című tanulmánya, amiben azt állítja, hogy különféle európai országokban semmiféle kapcsolatot nem talált a bizalmi szint és a bevándorlás között és azok a tanulmányok, melyek ennek ellentmondanak, elhamarkodottak (anélkül hogy az ellenkezőjét bizonyítanák). Ezt a tanulmányt több szempontból meg lehet támadni. Például a változók dinamikus halmazát hasonlítja össze, a bevándorlásban fellépő változásokat a létező bizalmi szinthez, ahelyett, hogy a bizalmi szint hosszú időn keresztül való megváltozását vizsgálná, ami sokkal lényegesebb.

Nincs sok kétség afelől, hogy a multikulturális fantázia haldokló napjait éljük meg. Ennek nagyon szomorú következményei lesznek, és lehet, oda fog vezetni, hogy Európa nem lesz a nyugati civilizáció része. Az utódaink pedig azon fognak gondolkodni, hogyan történhetett meg, hogy olyan sokan elfogadtak valamit, ami nyilvánvalóan ellentmondott a történelemnek és a józan észnek. De akkorra már az akkori értelmiségi elitek - Lenin hasznos idiotáihoz hasonlóan - elfogadják felejteni, hogy mennyire központi szerepük volt a 2000 években az európai kultúra egy nemzedék alatt lezajló szétverésében.

Forrás:

<http://www.brusselsjournal.com>

<http://front14.hu>

Fordította: Soti

www.antidogma.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló